

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det turde fremgå af den tale, jeg lige har holdt, at regeringen har følt – i god overensstemmelse med den debat, der var i Folketinget sidste år, og i god overensstemmelse med det, partilederne gav udtryk for over for regeringen den 3. oktober – at man ikke har villet rette henvendelse til Frank Poulsen om det, da man ikke har anset det for en egnet måde at fortsætte denne sag på.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Mener regeringen ikke, at det retssikkerhedsmæssigt ville være langt mere betryggende, om det var en dommer, der stod for undersøgelsen og fortsatte undersøgelsen, frem for at den bliver lagt over i et parlamentarisk udvalg, hvor der slet ikke er de samme retssikkerhedsgarantier? Har det ikke været med i regeringens overvejelser, og vil justitsministeren ikke forholde sig til det spørgsmål?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Tjenestemændene vil blive behandlet efter tjenestemandslovens regler og har de retsgarantier, der ligger deri.

Ministre vil blive behandlet i Folketinget og må stå til ansvar for deres subjektive ansvar over for Folketingets medlemmer.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Når jeg har bedt om ordet i denne debat, er det nok så meget som tidligere skatteminister og mangeårigt medlem af dette Ting.

Der er jo i løbet af dagen faldet mange meget hårde ord om landets skatteminister. Efter min mening helt urimelig hårde ord, der ude i befolkningen vil efterlade et indtryk af uforsonlighed og et ønske om at gå efter personen frem for sagen; jeg tror, at den tone i debatten skærper den almindelige folkelige mistro til os alle sammen herinde.

Det fjerner også opmærksomheden fra det, som sagen oprindelig drejede sig om. Derfor kan det ikke siges for tit, at det hele har sin oprindelse i, at der var nogle, der drev bank oppe i Hobro; de forvaltede deres egne pund og andre menneskers kroner rigtig dårligt; de gik ind i tvivlsomme spekulationer, de lokkede sparepenge fra indskyderne ved at få dem til at købe stærkt risikobehæftede bankobligationer, de kørte Himmerlandsbanken ned. Banken skulle lukkes mandag den 23. august sidste år. En meget stor del af Hobros erhvervsliv og dermed

mange arbejdspladser i det nordjyske stod over for at blive lukket.

Hvad gør en ansvarlig regering i sådan en akut situation? Ja, man sætter selvfølgelig alle kræfter ind på at redde det lokalområde, der trues af et sådant bankkrak.

Det var den opgave, Finanstilsynet, Kammeradvokaten og Told- og Skattestyrelsen havde hin weekend i august sidste år. De havde kort tid, de havde som bekendt vanskeligt ved at finde et andet pengeinstitut, der ville træde til, men det var nødvendigt at prøve at finde en løsning og finde den, inden banken måtte gå ned ved åbningstid mandag morgen.

De forsøgte efter min opfattelse at gøre arbejdet så godt, de kunne. Vi ved nu, som dommer Frank Poulsen har redegjort for det i sin rapport, at det ikke blev gjort godt nok. Det endte med, at Sparekassen Nordjylland fik et løfte, som man med rette – siger undersøgelsesdommeren – kunne forstå som et fradrag, der ikke er lov-hjemmel til.

Vi ved også fra dommerens rapport, at skatteministeren gav sin accept til konstruktionen, efter at de af hans rådgivere, der sad inde i forhandlingen, havde givet udtryk for, at der var fortilfælde, og at der var lovgrundlag for den konstruktion.

Jeg vil bede om den eftertanke her i Folketinget, om der er nogen af dem, der gennem 10, 12 eller måske op til 15 år herinde har lært hr. Ole Stavad at kende – hvad enten det er som partifælle eller som politisk modstander – der er i tvivl om, at den nuværende skatteminister blandt dette Tings mange kyndige medlemmer er et af de kyndigste, grundigste og mest ærlige.

Derfor, og netop fordi det forholder sig sådan, ved jeg også, at der er mange på oppositionsbænken i dag, der er nødt til at slå knuder på tungen for at deltage i kravet om, at skatteministeren skal gå af her og nu. De ved inderst inde selv, at de vender op og ned på ret og vrang.

Alle ved, at det her ikke er en sag om personlig vinding - tværtimod. Alle ved, at der ikke er tale om, at lokale borgere eller forretningsinteresser er blevet skadet i denne sag – tværtimod. Hele postyret skyldes en fejltagelse begået under løsningen af en samfundsvigtig opgave.

Vi vil også i de kommende måneder bruge megen tid, megen energi på at udrede: Hvorfor blev fejltagelsen begået? Hvem begik den? Kunne den ikke være undgået? Det er nødvendigt at søge sådan en afklaring ikke mindst af hensyn